

K E R S T B A N D

We weten wel wat aangenaam voor ons is maar niet
wat goed voor ons is (J. Overduin)

L ARCA DE NOÉ

ederlandse interkerkelijke gemeente

énia

30e jaargang
december 2009

KERST-TRADITIE

Het zal weer gaan als alle and' re jaren:
wij voelen nog wel wat vertedering
om 't Kind, en om Maria die moest baren
terwijl ze nergens onderdak ontving.

We zullen nog wel aan de herders denken
en aan de wijzen- want dat maakt ons blij;
wij zouden God niet graag op Kerstmis krenken,
en wat gewijde sfeer- dat hoort er bij.

We gaan ook naar de kerk, om weer te horen
van grote blijdschap, die 't heelal omvat;
wij prijzen 't orgelspel, de zang der koren-
en dan heeft Gód het meeste wel gehad.....

Daarna gezellig eten met z' n allen;
dat is een hoogtepunt, als ieder jaar.
Wij willen maar niet denken aan de stallen
waar mensen wonen, boven op elkaar.

Wij laten ons genoeg niet bederven
door de gedachte aan ellend' en dood:
Kerstfeest is feest van léven, niet van sterven,
we horen al genoeg van zorg en nood.

We vieren feest: de boom staat in 't midden
beseffen in een flits soms ons tekort;
op zo' n moment kun je alleen maar bidden
dat ook dit feest ons weer vergeven wordt....

Het Lied

ds. Johan M. Zijlstra

Geen pater Brugman wiens retoriek vermaard was, nog tot op de dag van heden. Geen aartsbisschop of kardinaal die een hele kerkprovincie onder zijn hoede had. Geen reizend evangelist die duizenden bezoekers, in de openlucht of in een tent, onder zijn gehoor had. Wel een toen onbekende en onbeduidende (?) dorpskapelaan die een lied maakte dat, over land- en kerkgrenzen heen, voor miljarden tot grote zegen werd:

‘Gods belofte wordt heerlijk vervuld’

We gaan terug in de tijd, naar de dagen vlak voor kerst van 1816. Het is stil buiten, de besneeuwde bergtoppen rondom het Oostenrijkse Oberndorf bij Salzburg liggen er ongerept bij. Welk geluid er in de stilte buiten klinkt? Voetstappen. Kapelaan Joseph Mohr van de Sint-Nicolaaskerk in Oberndorf, loopt over één van de bergpaden. Hij lijkt wat voor zich uit te mompelen, neuriet zo nu en dan wat, reciteert dan weer een paar teksten uit Lucas 2. Joseph dacht nog aan het kerstspel dat hij gisteren heeft zien opvoeren. Destijds was het uitbeelden van een bijbels tafereel een doeltreffend middel de Bijbelse boodschap dicht bij de mensen te brengen. De woorden komen spontaan bij de kapelaan naar boven, over ‘een stille, heilige nacht’ En hoe kan het anders? Hij moet het tenslotte wel uitjubelen ‘Amen, Gode zij eer!’ En wat hij met zijn aantekeningen deed? Aanvankelijk niets, hij bewaarde ze.

Totdat twee jaar later het orgel in zijn kerk er de brui aan gaf, op 23 december. Wat nu, er moest toch gemusiceerd en gezongen worden in de kerstdienst? Nog dezelfde dag spoedt hij zich naar het huis van de schoolmeester en kerkorganist van het dorp, Franz Gruber. Hij wordt, zij het enigszins aarzelend, binnengelaten. Franz en zijn vrouw zitten bedroefd bij elkaar, hun gedachten zijn weinig bij het kerstgebeuren. Ze denken aan hun kind, hun kleine jongen die een paar weken geleden zo plotseling is gestorven. Wat genoot hun zontje vorig jaar van de kerstboom, de kaarsen, de lichtjes. Zonder veel tegen elkaar te zeggen, delen ze hun gedachten en gevoelens.

“Franz,” merkt de kapelaan op, “je moet me helpen.” Joseph laat hem de woorden lezen die hij twee jaar geleden op papier zette en merkt op dat daar

een melodie bij hoort. “Dat kan jij, Franz. Zet deze woorden op muziek, ze moeten gezongen worden, morgen.”

Franz Gruber gaat achter de piano zitten. Hij vergeet even z’n verdriet en probeert een geschikte melodie te vinden die harmonieus overeenstemt met de woorden. Maar er is meer. Franz en z’n vrouw ontdekken die avond dat de boodschap van het kind in de kribbe troost, steun en uitkomst biedt. Even later klinken in huize Gruber twee mannenstemmen, er wordt een nieuw kerstlied geoefend: ‘Stille nacht, heilige nacht’.

De volgende morgen, kerstochtend 1818, zingt er een duo in de dienst. Twee mannen, een tenor en een bas, de kapelaan en de kerkorganist, die nu gitaar speelt, zingen hun lied, over ‘Hij, der schepselen Heer’ en bidden daarin ‘Leer me U danken daarvoor’. Zelden was het zo stil in de kerk, alsof de kerkgangers de adem inhouden.

Het zo spontaan ontstane kerstlied van toen is niet beperkt gebleven tot de kerk van Oberndorf. Een jaar later werd het weer gezongen, de kinderen van de zondagsschool werkten mee. Ze zongen telkens de laatste twee regels van elk couplet. Al gauw namen rondreizende zangers uit Tirol het lied mee naar elders, ver buiten Oberndorf en het raakte al bekend en populair voordat het in gedrukte vorm verscheen. Sinds 1833, het jaar van de eerste gedrukte versie, heeft het ‘Stille nacht’ de wereld veroverd. Kort daarna werd het gezongen voor de Duitse keizer, de Russische tsaar heeft dit lied beluisterd. Het veroverde de wereld en wordt jaarlijks gezongen in meer dan tweehonderd talen.

En wie er nog aan de dichter en toondichter van dit kerstlied denkt? Nou, in ieder geval iedereen die de kapel van Oberndorf bezoekt. Wie dat is, die vanuit het prachtige glas-in-loodraam naar beneden in de kerk van Oberndorf kijkt? Dat moet kapelaan Joseph Mohr zijn. En waarom hij z’n hand aan het oor houdt? Nou, omdat hij de zingende kinderen nog beter wil horen. En wie er achter hem gitaar staat te spelen? Dat moet Franz Gruber zijn. En zijn gezicht? Geen spoor van droefheid, enkel één stralende en dankbare lach.

Een eenvoudige dorpskapelaan, een onderwijzer die, passend bij de tijd, wat bijbaantjes had, hun gezamenlijk werk werd rijk gezegend en draagt vrucht tot op de huidige dag. Om van harte mee in te stemmen want ‘ook voor mij hebt Ge U rijkdom ontzegd’ en ‘Gods belofte wordt heerlijk vervuld’.

‘Amen, Gode zij eer!’

Stem in, zing ‘Leer me U danken daarvoor’.

Tekst: Joseph Mohr - Melodie: Franz Gruber - Bewerking: Johannes Yserinkhuysen

Het onzevader

Johan Zijlstra

Woensdagmorgen 18 november spraken we in het Open Huis over de NBV (De Nieuwe Bijbelvertaling) en kwam ook de vraag ter sprake waarom we dit gebed niet uitspreken met de woorden van de NBV. Hierbij het gebed zoals we dat lezen in Matteüs 6 met de oude toevoeging van de laatste drie regels.

Onze Vader in de hemel,
 laat uw naam geheiligd worden,
 laat uw koninkrijk komen
 en uw wil gedaan worden
 op aarde zoals in de hemel.
 Geef ons vandaag het brood dat wij nodig hebben.
 Vergeef ons onze schulden,
 zoals ook wij hebben vergeven wie ons iets schuldig was.
 En breng ons niet in beproeving,
 maar red ons uit de greep van het kwaad.
 Want u behoort het koningschap,
 de macht en de majesteit
 tot in eeuwigheid.

We hebben het allemaal meegemaakt.

Bram Gerth

Je neemt een standpunt in op sociaal gebied, maatschappelijk gebeuren of geloofsovertuiging en daar sta je voor en je verdedigt het en probeert het ook uit te dragen. Je wordt ouder, krijgt informatie langs allerlei wegen, heroverweegt standpunten, stelt je mening bij en na verloop van tijd begrijp

je zelf niet meer waarom je jaren geleden zo stellig overtuigd was van je gelijk omdat de tijd je heeft geleerd dat waar je zo bang voor was, helemaal zo bedreigend niet blijkt te zijn, in tegendeel.

Het is een fenomeen van alle tijden gezien het verhaal in het schitterende boek “De Overgave” van Arthur Japin. De schrijver heeft het niet zelf

verzonnen maar vertelt in zijn eigen woorden een honderden jaren oud verhaal van de Kiowa-Apache.

Ik werd er door getroffen en misschien u ook wel.

Het verhaal over de oude vrouw die de warmte bewaarde.

Lang geleden, toen de honden nog konden spreken, zat voor de grot die toegang tot de hemel geeft een vrouw. Een gezicht als een walnoot had ze, zo lang had ze daar al gezeten. Tussen haar knieën hield ze een leren zak geklemd, waarin ze de warmte van de wereld bewaarde.

De aarde was in die dagen rondom bedekt met ijs, de rivieren waren hard geworden en langzaam verdwenen ook de vlakten en alle bergen onder de sneeuw. Als pegels raakten de mensen op aarde verstart en de tranen van het oudje bevroren in haar ogen, maar de zak wilde zij niet openen. Zo bang was zij, bang dat haar warmte de sneeuw zou doen smelten en het ijs vloeibaar zou maken. Zij had bedacht dat de wereld dan zou overstromen en zij zou verdrinken. Dus trok ze het koord nog strakker aan en dacht dat ze daar goed aan deed. Maar zij was een mens en denken was niet haar sterkste kant. Zo zat zij daar alleen, en zij probeerde zich goed te houden en sprak zichzelf moed in omdat zij in haar eentje de wereld aan het redden was, maar ondertussen begonnen haar vingers te tintelen en één voor één voren haar tenen af. Ten slotte, toen zij helemaal hard was, verloor zij haar greep op de leren zak. Ze voelde hoe hij langzaam uit haar handen gleed, maar haar vingers gehoorzaamden niet meer. En ze voelde hoe hij wegzakte uit de klem van haar dijnen, maar het lukte haar met geen mogelijkheid haar knieën nog tegen elkaar te drukken. Zij wilde haar ogen sluiten om het vreselijke dat de wereld te wachten stond niet te hoeven zien, maar haar bevroren oogleden stonden stijf opengesperd en ze kon niet anders dan toezien hoe de zak openviel en alle hitte eruit stroomde. Warme lucht stroomde over de vlakten en omarmde de aarde als een moeder die haar

kind terugziet. En inderdaad het ijs werd water en de sneeuw smolt precies zoals de oude vrouw altijd al geveesd had. Zeeën kolkten weer en rivieren liepen vol. Maar buiten hun oevers traden ze niet, want de grond dronk gretig en de bomen konden de dorst van hun wortels weer lessen, zodat zelfs in de dorste takken het leven terugkeerde en de vlakten overal weer paars en goud, roze en korenblauw kleurden. En als laatste, hoog boven dat alles, ontgooide voor haar grot die toegang tot de hemel geeft, de oude vrouw. Van haar voeten naar haar vingers kwam alles weer in beweging. Uiteindelijk kon ze zelfs haar hart nog even voelen kloppen. Zij dacht aan al

die jaren die zij in de kou had gezeten en waarom eigenlijk en ze merkte dat het vocht uit haar ogen niet meer zoals vroeger stolde in haar kraaienpootjes.

Koffieochtend.

Bram Gerth
Stond vorig jaar deze koffieochtend in het teken van Kerst, dit jaar was Sinterklaas aan de beurt. Om elf uur werd begonnen met koffie en appeltaart. De taarten waren door Bets gebakken en dat staat garant voor kwaliteit! Na een geestige speech

van onze voorzitter Cor Pors kwam onverwacht zwarte Piet al pepernoten strooiend, binnen. Onze organist Edo Luynenburg liet zich op het keyboard ook niet onbetuigd en speelde niet alleen sinterklaasliedjes die luid werden meegezongen, maar had ook nog een paar muzikale raadsels voor ons in petto die niet altijd even makkelijk waren op te lossen.

Bij het sinterklaasfeest horen pakjes en die waren er dan ook, allemaal met een gedicht wat betrekking had op de ontvangers van de cadeaus. Na het voorlezen van de gedichten die soms bijzonder goed in elkaar zaten, werd er nog wat gedronken en om ongeveer half één ging iederéén weer op huis aan. We mogen terugzien op een geslaagde ochtend

en willen dit stukje besluiten met onze dank aan de organisatoren (trices) die zich niet hebben laten afschrikken door het vele werk dat het kopen en inpakken van de cadeaus met zich meebrengt en niet te vergeten het maken van de gedichten. Ze hadden het er erg graag voor over zeggen ze maar toch bravo!!!!!!

Kerstmaaltijd 2009

Cor Pors

Het is bijna traditie geworden dat wij op eerste kerstdag een kerstmaaltijd organiseren voor diegenen in onze gemeente voor wie het bereiden van zo'n maaltijd wat bezwaarlijk is.

De kerkenraad heeft daarom besloten om ook dit jaar dit feestelijk gebeuren niet te ontnemen aan hen die daarop in stilte hoopten.

Was het vorig jaar een hoogtepunt in huize "Henk en Ati de Jong", dit jaar willen wij de kerstmaaltijd weer in de kerkzaal organiseren. Niet dat genoemd privéadres niet fijn was, integendeel, maar de kerkenraad wil toch niet steeds dezelfde mensen belasten.

De kerkzaal is pas opgeschilderd en een fantastische locatie voor een gezellig samenzijn.

Let wel: het is wederom niet de bedoeling dat we een restaurant gaan openen. Neen, als U met Kerst al de hele familie op bezoek hebt, vier het feest dan met hen bij U thuis wat U van plan was. Maar als U, om zo te

zeggen, een beetje allenig bent (al dan niet met z'n tweeën) of er met alle geweld bij wilt zijn, dan moet U zich zeker melden bij Martine Gerth of Ati de Jong en dan komt het wel voor elkaar.

Het geheel zal plaatsvinden op vrijdag 25 december 2009 's middags om 5 uur.

Evenals andere jaren is deelname niet gratis, maar niemand zal het vel over de oren getrokken worden.

Necrologie 2008-2009

Barbara Backer Dirks
Co Spuijbroek
Tom Verloop
Christine Jager
Gerda Dubbink
Marry Kapoen

23 januari (81 jr)
9 februari (86 jr)
5 april (78 jr)
12 augustus (83 jr)
8 september (86 jr)
15 oktober (70 jr)

Bloemen

Martine en Ypie

Zoals U iedere week weer ziet, staan er in de kerk vaak vers geplukte bloemen. Daarvoor zorgen enige dames uit de kerk. De bloemen worden, indien voorradig, uit de eigen tuinen geplukt en ook gewoon uit de natuur gehaald. Eigenlijk is er het hele jaar door wel iets te plukken in Spanje.

Soms wordt een kleurig boeket normaal geschikt en soms, als de stelen van de bloemen lang en kort zijn, wordt er iets in oaseschuim geschikt. Er zijn kerken waar men met religieus bloemschikken begint, dat wil zeggen dat de

tijd of de preek symbolisch tot uitdrukking wordt gebracht met kleuren en bloemen en andere dingen, b.v. lappen met voile.

Wij houden het eenvoudig en werken met de bloemen die we hebben en vinden.

Er is echter soms wel een klein beetje symboliek en ook een algemene regel van het bloemschikken: de hoogste tak of bloem moet 3x de lengte van de vaas hebben. Dit symboliseert God. Dan komt in het midden een bloem: dit is de mens. Het blad of de bloem vlak op de vaas symboliseert de aarde.

Wij hopen dat U allen evenveel geniet van deze schoonheid uit de natuur als wij hebben van het samenstellen en meebrengen hiervan naar onze kerkdiensten.

Gelukkigewest

Hans Koedijk

In de onderstaande rubriek worden de personen genoemd die de komende maand 75 jaar of ouder worden. Mochten er omissies zijn of foutieve vermeldingen worden gedaan, wilt u dit mij dan meedelen?

De kerkelijke gemeente van Denia feliciteert de volgende personen:

januari 2010
De heer Plaazier

We hopen dat hij in goede gezondheid zijn verjaardag mag vieren.

Uit tijdschrift Onze Taal: (gelezen in dagbladen e.d.)

Marktplaats: *Bureau met rollade*

Dag.nl: *Viroloog Ab Osterhaus ontkent dat hij voordeel heeft aan de Mexicaanse griep. "Ik wordt er niet beter van."*

Bordje bij de oogarts: *Als u gedruppeld bent duurt het nog ongeveer een half uur voordat u door de oogarts gezien wordt.*

Krant: *Verloren op weg van Zweeloo naar Aalden: een gehoorapparaatje. Als iemand het heeft gevonden hoor ik dat graag.*

Museum Beelden aan Zee: *Vrienden voor het leven € 500,-; looptijd 5 jaar.*

*Mededelingen:**Hans Koedijk*

- Hieronder vindt u de datum waarop en het doel waarvoor tijdens de komende kerkdiensten wordt gecollecteerd.

13 dec kerk en onderhoud
 20 dec kerk en sociale projecten
 25 dec kerk en diaconie (**Kertsmis**)
 27 dec kerk en onderhoud
 3 jan kerk en sociale projecten
 10 jan kerk en onderhoud

Sociale projecten zijn: 1 Dominicaanse Republiek, 2 Ooghulp wereldwijd, 3 Lilianefonds, 4 Kindertehuis India, 5 Oikocredit

- De eerstvolgende kerkband wordt waarschijnlijk uitgereikt op zondag 10 januari a.s.
- In de maanden november en december gaat voor ds. J.M.Zijlstra uit Diepenveen en in de eerste twee maanden van het nieuwe jaar ds. J.Faber uit Kampen.
- Er vindt in de maand december geen **openhuis**-ochtend plaats.
- Indien u in Nederland in het vervolg de kerkband per e-mail zou willen ontvangen, kunt u dit aan mij kenbaar maken via het sturen van een e-mail aan **jjkoedijk@gmail.com**. Ik zal er voor zorgen dat u een exemplaar van de kerkband rond de tweede zondag van de maand in uw elektronische brievenbus ontvangt.
- De kerkband wordt vanuit Spanje verstuurd. Wilt u *mij* in kennis stellen van mutaties (zie achterzijde van deze Kerkband)?.....
- De volgende kerkenraadsvergadering wordt D.V. gehouden op maandag 11 januari 10.00 u. Mocht u onderwerpen in deze vergadering behandeld willen zien dan kunt u verzoek daartoe, met redenen omkleed, richten aan de scriba.

Nederlandse interkerkelijke gemeente te Denia

Iglesia evangélica holandesa
 Reg. No. 3053-SE/A C.I.F. R 0300445D
www.kerkdenia.nl

Internet

Postadres: Calle Aristeu 23, Marquesa 1, 03700 Denia.

Kerkgebouw : Evangelio-El Arca de Noé,
 Calle Sanchis Guarner 9, 03700 Denia.
 38° 50' 40" NB en 0° 06' 26" OL

Kerkdienst: Iedere zondag om 11.00 uur.

Pastorie: Calle Aristeu 23, Marquesa 1, 03700 Denia.
 Bezoek gaarne telefonisch aankondigen. tel. 96 578 5045

Kerkenraad: Voorzitter: Cor Pors, Calle de Montemayor 23,
 03737 Jávea. tel. 96 646 0841
 Vicevoorzitter: Bram Gerth (96 579 5152)

Scriba: Wim van der Velde, Carrer D'Ovidi Montllor nr. 20 Esc.
 I, 2A, 03730 Jávea. tel. 667916002 (en in Ned. 035 6240161)

Financiën: Piet van der Brugge tel. Ned. 075 617 3048
 Bankrelatie in Spanje: B.B.V.A. te Jávea.
 Rekeningnummer: 0182 0142 00 0201505998
 T.n.v. Iglesia evangélica Holandesa
 Bankrelatie in Nederland: Postbanknummer 42 23 567 in
 Geldrop, t.n.v. Kerkvoogdij Ned.interk. gem. te Denia.
 Of IBAN: NL02 PSTB 0004 223 567
 BIC PSTB NL 21
 in Geldrop, t.n.v. Kerkvoogdij Ned.interk. gem. te Denia.

Huismeester: Chris de Jong (677 729 509)

Organisten: Edo Luynenburg tel. 636 426 729
 Chris Ooms. tel. 96 578 3694
 Cor Pors. tel. 96 646 0841

Hulp in nood: Willy Bakker. tel. 96 645 6075
 Martine Gerth. tel. 96 579 5152

Kerkband: Hans Koedijk. tel. 678 034 752
 e-mail: jjkoedijk@gmail.com